

P. V RESTAURACI

P. obědval v restauraci, když tu k němu přistoupil vrchní číšník, přísně se na něj podíval a promluvil k němu tichým a podivným tónem: „To₂ co máte na talíři₂ není součástí jídelního lístku.“

P. se ihned omluvil.

- ~~Mjelikožěl~~ jsem ~~měl~~-naspěch, nedal jsem si práci s tím, abych si přečetl jídelní lístek. Prostě jsem si objednal kotletu, protože jsem si myslel, že ji budete jistě nabízet₂ a pokud ne, našla by se snadno v sousedství. Ale byl jsem připraven objednat si cokoli jiného, pokud by s kotletou byl nějaký problém. Číšníka to vůbec nepřekvapilo, vzdálil se a za chvíli mi přinesl toto...

Přirozeně mu zaplatím tolik, kolik si řekne. Přiznávám, že je to velmi chutný kousek. Bez váhání zaplatím jeho cenu. Kdybych to byl věděl, vybral bych si jiné maso nebo jen třeba vajíčko, každopádně teď už nejsem tak hladový. Hned se s vámi vyrovnám.

~~VPřesto se~~ vrchní číšník ~~se přesto~~ ani nepohnul. P. se začal cítit neskutečně stísněně. Po chvíli opět zvedl oči...~~ted~~ už před ním stál dokonce vedoucí restaurace.

P. se opět omluvil.

- Nevěděl jsem, že kotlety nejsou na jídelním lístku. Nedíval jsem se do něj, protože velmi špatně vidím, nemám svůj cvikr, bez něho mi čtení působí značnou bolest. Objednal jsem si to první, co mě napadlo₂ a spíše proto, abych něco navrhl a dostal další nabídky, než kvůli tomu, že bych na to měl přímo chuť. Číšník ~~měl jistě spoustu práce bez pochyby zamyšlený a~~ nehledal příliš daleko, přinesl mi toto₂ a já ~~bylostatně~~ v tu chvíli ~~vlastně~~ celý roztržitý₂ ~~jsem se~~ pustil ~~jsem se prostě~~ do jídla~~, zkrátka~~... uhradím to přímo vám, když už jste tu.

Avšak vedoucí se ani nehnul. P. se cítil čím dál ~~tím více~~ stísněně~~jší~~.

Když mu podával peníze, uviděl najendou rukáv uniformy; stál před ním policista.

P. se opět ospravedlnil.

- Takže, přišel ~~sítam, aby si~~ trochu odpočinout~~!~~. Náhle se ozvalo: „-A pro Vás pane? Co to bude..?-" – „~~Á, Ach,~~ ano₂ jedno pivo.“ – „A k jídlu?“ Pokračoval rozzlobeně číšník. A ~~tak~~ spíše ~~jenom proto,~~ aby se zbavil dotazu₂ řekl: „-Kotletu“. Víc nepřemýšlel, ~~jakkdyž~~ před něj postavili talíř, ~~takže~~ namouvěru, ~~když užjak~~ to před ním bylo...

- Poslouchejte, jestli chcete ~~urovnat tu~~to záležitost ~~urovnat~~, byl byste moc laskavý. Toto je pro vás.

A podal mu 100 franků. Jakmile slyšel vzdalující se kroky, věřil, že je už volný. Ale teď se před ním objevil policejní komisař.

P. se opět omluvil.

(...)